

تابستان سال ۱۳۵۷، دوران پرتلاش برای مردم انقلابی ایران به شمار می‌آمد،تهاهی که سرانجام آن کشیده شدن سلطنت پهلوی به گرداب مرگ بود. سال ۵۷، سال پایانی حکومت پهلوی بود و اعتراضات در برابر این رژیم به اوج خود می‌رسید. اوج این اعتراضات در شهریور همان سال، اتفاق افتاد. شهریور ۵۷ مصادف با ماه رمضان بود. همین امر سبب شده بود که مجامع و تشکل‌های مردمی در مساجد، سازماندهی گسترده‌ای پیدا کنند که با هدف حذف رژیم پهلوی و استقرار حکومت اسلامی فعال بودند. اولین جرقه این اقدامات در ۱۳ شهریور که مصادف با عید فطر بود توسط ملت‌غیور ایران زده شد. تظاهرات ۱۳ شهریور در واقع نوید پیروزی انقلاب را داد که در پی آن قیام ۱۶ و ۱۷ شهریور شکل گرفت. در واقع تظاهرات وسیع عید فطر، تیر خلاصی بر پیکره رژیم پهلوی وارد نمود و قدرت اسلام و روحانیت و مردم ایران بیش از پیش نمایان شد. به دنبال تشدید ناآرامی‌ها، رژیم شاه تصمیم به سرکوب همه جانبه ملت گرفت. اعلام حکومت نظامی، چاره شاه برای حل این بحران بود که با حمایت کاترتر (رئیس‌جمهور وقت آمریکا) به اجرا درآمد. دو روز قبل از اعلام حکومت نظامی اردشیر زاهدی پیام کاترتر را به ایران آورد و شاه طی جلسه‌ای با شریف امامی، اردشیر زاهدی و تیمسار لویسی، در تهران و یازده شهر دیگر اعلام حکومت نظامی نمودند. این تصمیم زمانی ابلاغ شد که مردم اطلاعاتی از حکومت نظامی نداشتند. صبح ۱۷ شهریور فرار رسید و مردم بی‌خبر از حکومت نظامی در ساعت ۸ صبح در میدان ژاله تهران تجمع نمودند. تعداد تظاهر کنندگان به حدی بود که خیابان‌ها اطراف را هم فرا گرفته بود. دیری نپایید که نمایان از همه جهات و حتی پشت بام‌های اطراف، تظاهر کنندگان را محاصره کردند. مردم بی‌اعتا به تذکر نظامیان به تظاهرات خود ادامه می‌دادند تا اینکه نظامیان از هر سو مردم بیگانه را به آتش گلوله بستند و دریایی از خون بر روی زمین جاری ساختند. عده زیادی از مردم بی‌گناه، شهید و مجروح شدند.

***امام خمینی: ۱۷شهریور «من ایام الله» است، باید متذکر باشید. باید یادآوری کنید این «ایام الله» را. چنانچه کردید؛ از یاد نباید برود این «ایام الله» برای اینکه این ایامند که آدم سازند**

شاه با کشتار مردم در روز ۱۷ شهریور تصور کرد که می‌تواند عامل توقف انقلاب شود اما این تصور باطلی بیش نبود و مردم ایثارگر از جان گذشته نه تنها عقب نشینی نمودند بلکه صفوف مبارزاتی خود را مستحکم‌تر می‌نمودند. امام خمینی حادته ۱۷ شهریور را در شمار "ایام الله" نامیدند و همواره به ملت ایران توصیه می‌کردند که یادآور عظمت این واقعه و متذکر جانفشانی‌های ملت ایران در این روز باشند. «۱۷شهریور «مِنَ ایام الله» است، باید متذکر باشید. باید یادآوری کنید این «ایام الله». را. چنانچه کردید: از یاد نباید برود این «ایام الله» برای اینکه این ایامند که آدم سازند. این ایام است که جوانهای ما را از ششتر-تکده‌ها بیرون می‌آورد به میدان جنگ می‌برد. این ایام الهی هست که ملت ما را بیدار می‌کند، و بیدار کرد. امر می‌کند: ذِکْرُهُمْ یَایمُ اللهُ؛ «ایام الله» را در ذکر مردم وارد کن.» (صحیفه امام؛ ج ۹ ص۶۶؛ ۴۶۶؛ ۱۳، ص ۱۸۷).

حکومت نظامی تنها پنهان شاه برای کشتار مردم به حساب می‌آمد. مردمی که به آرامی مشغول تظاهرات بودند و صرفاً با شعار، خواسته‌های خود را بیان می‌کردند به وسیله شاه و مدعیان دروغین حقوق بشر، با سلاح‌های جنگی که با خون کودکان شدند. حضرت امام، حکومت نظامی را جرم و دستور دهنده آن را مجرم تلقی می‌کرد. «بار دیگر شاه با دستور حکومت نظامی در

تهران و سایر شهرستانهای بزرگ ایران، ثابت کرد که پایگهی در میان ملت ندارد. اعلام حکومت نظامی در محیطی آرام– به اقرار رادیو و مطبوعات ایران که راهیمیایی با کمال آرامش در آن انجام می‌گرفت– نه تنها قانونی نیست بلکه جرم است و دستور دهنده آن مجرم. شاه برای به رگیار بستن مردم بی‌دفاع و مظلوم هیچ پنهان‌های را بهتر از حکومت نظامی ندید…» (صحیفه امام؛ ج ۳، ص ۴۵۹) بعد از این حادثه، حضرت امام با مخاطب قرار دادن علمای بزرگ و سیاست‌ویں به آنها اعلام نمودند که از هیچ قدرتی نهراسند

مجروحان در سراسر ایران ندانم؛ ولی خبرگزاریها تعداد کشتگان را به صدها نفر گزارش داده‌اند و خبرهایی از ایران، این تعداد را بیش از هزار نفر می‌گویند. اکنون بر ملت شجاع ایران است که به هر ترتیبی که ممکن است به مجروحین بیشمار خود، خون، دوا و غذا برسانند و از هر گونه کمک مالی دریغ ننمایند…» (صحیفه امام؛ ج ۳، ص ۴۶۵).

با قتل عام مردم توسط رژیم پهلوی در جمعه سیاه، این واقعه، سرآمد اخبار و اطلاعات به شمار آمد به طوری که بازتاب این

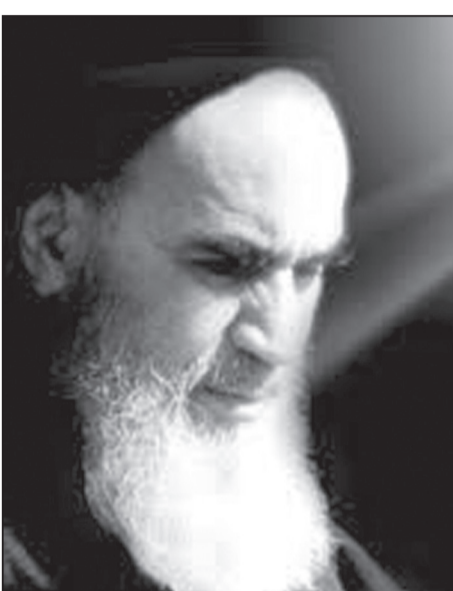

جنایت بزرگ، جهانی شد و نه تنها مطبوعات داخلی کشور بلکه رسانه‌های خارجی نیز به این مهم می‌پرداختند. رسانه‌های داخلی که تحت کنترل رژیم پهلوی بودند به صورت مختصر و تحریف شده به این حادثه پرداختند. ولی بازتاب جهانی آن گسترده بود

***امام خمینی: خدا شاهد است مصطفای من تنها آن نبود که سالش نزدیک است، بلکه همه به خاک و خون کشیده‌های حادثه شوال، مصطفاهای من بوده‌اند. من این استقامت را و این فیض شهادت را که خداوند متعال نصیب فرزندانم فرمود به پدران و مادران و همه بستگانشان تبریک می‌گویم**

و در داخل کشور نیز مردم از طریق ارتباطات مردمی ابعاد فاجعه را برای همگان روشن کردند. به دنبال این حادثه، با موضع‌گیری امام خمینی موج اعتراضات و موضع‌گیری‌ها نسبت به این عمل ددمنشانه رژیم پهلوی در داخل و خارج ایران به پا خاست. این

حادثه سبب شد که احزاب و گروه‌های داخلی و خارجی در یک فضای نسبتاً باز سیاسی، به فعالیت‌های خود ادامه دهند و با انتشار اعلامیه‌ها و تبلیغات، کشتار مردم را مورد نکوهش قرار دهند و رژیم پهلوی را به انحاء گوناگون محکوم سازند. انعکاس عمق فاجعه هفده شهریور به خارج از مرزهای ایران، جذب نیروهای انقلابی و متمین را در برداشت که دژ مخالفان رژیم را مستحکم‌تر می‌نمود و همین هواداران انقلابی خارج از ایران، به پرتوافکنی انقلاب ایران در سایر کشورها می‌پرداختند.

واکنش امام خمینی به کشتار مردم در روز جمعه سیاه، موضع‌گیری علما و روحانیون را در پی داشت. علما و مراجع ضمن اظهار تأسف و تأثر طی صادر نمودن پیام‌ها و اعلامیه‌ها‌یی، این رژیم را غیر قانونی و حرکت وحشیانه آنها را مورد سرزنش قرار داده و در پی اعتراض به این عمل شاه، مردم را دعوت به عزای عمومی می‌نمودند. حضرت امام در پیام مربوط به جمعه سیاه، ضمن ابراز همدردی و تسلیت به خانواده‌های داغدار بر لزوم ادامه مبارزه تأکید نمودند و ندای پیروزی حق علیه باطل را سر دادند. ایشان همه شهدا را همانند فرزند خویش (آیت‌الله شهید سید مصطفی خمینی) دانستند. «وقتی شما را‌یی فرزندان عزیز اسلام، خداوند متعال تسلیت می‌دهد، آیا باز هم محتاج به تسلیتید؟ خداوند– عز وجل– می‌فرماید: «بشارت بده صبرکنندگان را؛ کسانی که هر

مصیبتی می‌بینند به حساب خدا تحمل می‌کنند و می‌گویند ما همه برای خدا خلق شده ایم، برای خدا زندگی می‌کنیم، و وقتی بمیریم از بین نمی‌رویم بلکه به سوی خدای مهربان برمی گردیم. صلوات و رحمت خدا بر ایشان؛ اینها هستند که به آرزوی انسانی رسیده‌اند مع ذلک من به نیابت حضرت ولی عصر امام زمان به همه مسلمانان جهان مصیبت چهارم شوال سال ۸۰ه‍. ق (۱۷ شهریور) را خاصه

جمهوری اسلامی

به خانواده‌های داغدار تسلیت می‌گویم، و در عین حال تبریک، و خدا شاهد است مصطفای من تنها آن نبود که سالش نزدیک است، بلکه همه به خاک و خون کشیده‌های حادثه شوال، مصطفاهای من بوده‌اند. من این استقامت را و این فیض شهادت را که خداوند متعال نصیب فرزندانم فرمود به پدران و مادران و همه بستگانشان تبریک می‌گویم، و چنین کشته شدنی که افتخار دارد، بزرگترین آرزوی من است و شاید نزدیک باشد. اما فرج و پیروزی حق بر باطل، از آن نزدیکتر است. و از این پس جا دارد که همه کارهای خود را تعطیل می‌شود. در باز کردن مغازه‌ها و کارخانه‌ها عجله نکنید. در تقویت روحیه و ایمان کسانی که ضعیفند بکوشید که روزی دست خداست. چند روز تعطیل کسب و کار برای رضای خدا کسی را از گرسنگی نمی‌کشد. عزت و ثروت دست خداست. از مرگ ترسید که حیات و ممات به دست خداست. تعطیل را ادامه دهید که فرج نزدیک است…» (صحیفه امام؛ ج ۳، ص ۴۶۳–۴۶۴)

امام خمینی در پی این حادثه و کشته شدن تعداد زیادی از مردم غیور ایران به دست مدعیان حقوق بشر(رژیم پهلوی) اعلام عزای عمومی و ادامه انصابتا را اعلام نمودند. یک هفته بعد از واقعه ۱۷ شهریور ایشان طی پیامی اعلام داشتند: «اکنون که یک هفته از کشتار فجیع گروه اول مقتولین مظلوم ما می‌گذرد، اکنون که یک هفته تمام است ملت معظم ایران در زیر چکمه دژخمیان و رگیار مسلسل و توپ و تانک دست و پا می‌زند، اکنون که شاه دست از آستین فضای باز سیاسی درآورده و به دروکردن نهال جوانان رسید و شجاع ما برداخته است، اکنون که با نفسهای آخر، حکومت فاشیستی نفسهای ملت را در سینه خفه کرده، اکنون که گورستانها از قبور شریف فرزندان اسلام و قرآن پر گردیده، اکنون که دژخمیان شاه به عریه و پایکوبی در مرگ عزیزان ما به شادی نشسته اند، اکنون شاه می‌خواهد ایران را به ویرانه و قبرستان تبدیل کند. اکنون که عمال از خدا بیخبر شاه در مجلس گرد هم جمع شده و با صحنه

***امام خمینی: اعلام حکومت نظامی در محیطی آرام– به اقرار رادیو و مطبوعات ایران که راهیمیایی با کمال آرامش در آن انجام می‌گرفت– نه تنها قانونی نیست بلکه جرم است و دستور دهنده آن مجرم**

سازبهای مبتذل و اغفال‌کننده می‌خواهند مجرم اصلی را تبرئه و گناه بزرگ و خیانت عظیم را به دیگران که الت فعلی بیش نیستند، نسبت داده و خود را. مقرب الخاقان قرار دهند، اکنون که تمام خیانتکاران خود را داخل پشتیبانی از جنایات شاه می‌کنند، اکنون که از چهره‌های کریه آزادی خواهی و طرفداری از حقوق بشر پرده برداشته شده، ملت مظلوم و بزرگ ایران باید اعصاب نموده در عزا بنشینند و رسماً روز پنجشنبه یازدهم شوال را روز عزا قرار دهند.» (صحیفه امام؛ ج ۳، ص ۴۶۴)

همچنین حضرت امام در آستانه چهل‌م جمعه سیاه، یاری و حمایت انقلابیون و افسارگری بر ضد طاغوتیان را تکلیف و هرگونه بی‌تفاوتی نسبت به این مهم را خلاف تکلیف بر شمردند. «فردا که روز چهل‌م جمعه سیاه است، من نمی‌دانم چه مصیبتی بر این ملت خواهد وارد آمد. اینها ایستاده اند، جان می‌دهند، بچه‌های هفت ساله و هشت ساله شان ایستاده و می‌گویند: مرگ بر این سلطنت پهلوی! و تظاهر می‌کنند و کشته می‌شود؛ فردایش هم همان بچه‌های دیگر، باز می‌گویند. این طور ارتاب الان قیام کرده است و نهضت کرده است؛ و ما مکلفیم که به اینها کمک کنیم؛ بی‌تفاوت نباشیم. می‌توانیم بگوییم، در جوامع بگوییم، بنویسیم، منتشر کنیم؛ عالم را آگاه کنیم از این مصیبتی که بر سر ملت ما آمده است.»(صحیفه امام؛ ج ۴، ص ۲۷).

آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

فرزند حشمت اله در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۶۳۷۱/۲۴ متر مربع واقع در ایوان –زرنه.
۵۰ – پلاک ۲۵۲۶۸ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام خانم فرحناز حسن بیگی فرزند حسین در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۲۲۹۶/۶۷متر مربع واقع در ایوان –زرنه .
۵۱ – پلاک ۲۵۳۷۰ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای حسین صادقی فرزند محمد در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۸۰۶/۴۷متر مربع واقع در ایوان –زرنه .
۵۲ – پلاک ۲۵۳۷۲ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای دلشاد غلامی فرزند علی در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۶۶۹۲/۸ متر مربع واقع در ایوان –زرنه
۵۳ – پلاک ۲۵۳۷۳ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای روح اله فیلی فرزند علی در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۷۷۴/۹۱متر مربع واقع در ایوان –زرنه .
۵۴ – پلاک ۲۵۳۷۴ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای حق نظر داودی فرزند محمود در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۷۴۳۳/۸۸ متر مربع واقع در ایوان – زرنه
۵۵ – پلاک ۲۵۳۷۵ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای رحمان حیدری زرنه فرزند مصطفی در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۱۰۶/۷۳متر مربع واقع در ایوان –زرنه.
۵۶ – پلاک ۲۵۳۷۶ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای اکرام اسمعیلی فرزند فتح اله در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۶۱۴/۴۷ متر مربع واقع در ایوان – زرنه
۵۷ – پلاک ۲۵۳۷۷ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای عبدالکریم روشنی فرزند جمعه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۴۸/۲۸ متر مربع واقع در ایوان – سراب
۵۸ – پلاک ۲۵۳۷۸ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای عبدالکریم روشنی فرزند جمعه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۵۳۲/۸۸ متر مربع واقع در ایوان –سراب.
۵۹ – پلاک ۲۵۳۸۲ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای عبدالکریم روشنی فرزند جمعه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۲۸۸/۸۲ متر مربع واقع در ایوان – سراب.
۶۰ – پلاک ۲۵۳۸۳ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای عبدالکریم روشنی فرزند جمعه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۰۹۹/۷ متر مربع واقع در ایوان – سراب.
۶۱ – پلاک ۲۵۳۸۴ فرعی از ۲۰۰ اصلی بنام آقای عبدالکریم روشنی فرزند جمعه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۰۸۰/۵۷ متر مربع واقع در ایوان – سراب.
لذا چنانچه اشخاص ذینفع به آراء اعلام نشده اعتراض دارند می توانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتشار نوبت اول آگهی اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایوان تسلیم و رسید اخذ نمایند.
متعرض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد.
کــه در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است، در غیر اینصورت پس از مدت قانونی مذکور سند مورد تقاضای متقاضیان بر اساس آراء صادره از هیئت حل اختلاف و قانون مذکور صادر خواهد شد، بدیهی است صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۲۹

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۶/۱۲

روشنک بابایی

رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان ایوان